

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٠٢٣٤

دانشگاه تهران

تحصیلات تکمیلی

پایان نامه کارشناسی ارشد در شیمی معدنی

عنوان:

تهیه، شناسایی و تعیین ساختار مولکولی
کمپلکس‌های Ni(II) , Sn(II) , Zn(II) با
لیگاندهای جدید به دست آمده از واکنش
۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید با
پذیرنده‌های پروتون متفاوت

استاد راهنما:

دکتر علیرضا رضوانی

۱۳۸۷/۰۷/۰۸

استاد مشاور:

دکتر ابوالقاسم مقیمی

تحقیق و نگارش:

خالد قاسمی

خرداد ۱۳۸۷

کامک

بسمه تعالی

این پایان نامه با عنوان . تهیه، شناسایی و تعیین ساختار مولکولی کمپلکس‌های Sn(II), Ni (II) ، Zn(II) با لیگاند‌های جدید به دست آمده از ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید با آمینهای متفاوت قسمتی از برنامه آموزشی دوره کارشناسی ارشد شیمی معدنی توسط دانشجو خالد قاسمی تحت راهنمایی استاد پایان نامه دکتر علیرضا رضوانی تهیه شده است. استفاده از مطالب آن به منظور اهداف آموزشی با ذکر مرجع و اطلاع کتبی به حوزه تحصیلات تکمیلی دانشگاه سیستان و بلوچستان مجاز می باشد.

(نام و امضاء دانشجو)

خالد قاسمی
۱۳۹۷/۰۲/۲۸

این پایان نامه ۱ واحد درسی شناخته می شود و در تاریخ ۲۸/۰۲/۹۷. توسط هیئت داوران بررسی و درجه عالی به آن تعلق گرفت.

تاریخ

امضاء

نام و نام خانوادگی

استاد راهنما:

دکتر علیرضا رضوانی

استاد مشاور:

دکتر ابوالقاسم مقیمی

داور ۱:

دکتر مژگان خراسانی مطلق

داور ۲:

دکتر حسن منصوری ترشیزی

نماينده تحصیلات تکمیلی: دکتر حمیدرضا شاطریان

دانشگاه‌های عالی
جمهوری اسلامی ایران

تعهدنامه اصالت اثر

اینجانب خالد قاسمی تأیید می کنم که مطالب مندرج در این پایان نامه حاصل کار پژوهشی اینجانب است و به دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این نوشه از آن استفاده شده است مطابق مقررات ارجاع گردیده است. این پایان نامه پیش از این برای احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است.

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به دانشگاه سیستان و بلوچستان می باشد.

نام و نام خانوادگی دانشجو: خالد قاسمی

امضاء

تقدیم به:

پدر و مادرم که اشتیاق نگاهشان و تعالی روح بزرگ مهربانیشان در تمام مراحل زندگانیم خاطرم را آرام می کرد و تقدیم به برادران و خواهران عزیزم و تقدیم به همسر مهربانم که وجودش گرمابخش زندگی ام خواهد بود.

سپاسگزاری

با سپاس از خداوندگار هستی

با تشکر از استاد راهنمای بزرگوار و عزیزم جناب آقای دکتر رضوانی و استاد مشاور
گرانقدر جناب آقای دکتر ابوالقاسم مقیمی که در این مدت از هیچ کوششی دریغ
نکردند.

با سپاس و تشکر از سرکار خانم دکتر سراوانی، که فدایکارانه در این مسیر مرا همراهی
کردند.

با تشکر از سرکار خانم اکبر زاده و دوست عزیزم آقای هادی اسفندیاری به خاطر
زحمات فراوان و همکاری صمیمانه شان و با سپاس از دانشجویان دکتری آقایان
منصوری و صالحی و دوست عزیزم آقای صادقی
از تمام کسانی که در این مسیر یاور و همراه من بوده اند کمال تشکر را دارم.

چکیده

تهیه، شناسایی و تعیین ساختارهای مولکولی ترکیبات کثوردیناسیون سیستمهای خود مجموعه ساز انجام شد. این ترکیبات بوسیله واکنشهای انتقال پروتون تهیه شدند. در این واکنشهای انتقال پروتون ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید (pydcH₂), به عنوان دهنده پروتون و ۲،۱-فنیلن دی آمین (phda) به عنوان پذیرنده پروتون انتخاب شدند. براین اساس دو ترکیب (pydcH)(pydcH₂) و (phdaH)(pydcH₂)(pydc) به دست آمد و شناسایی این ترکیبها به وسیله طیف سنجی IR، ¹H NMR و ¹³C NMR انجام شد. از طرف دیگر واکنش بین ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید (pydcH₂) با ۱،۰-فنانترولین-۵،۶-دایون (phen-dione) و ۲،۱-دی پیریدیل آمین (dpa) تنها دو ترکیب خنثی (phen-dion)(pydcH₂) و (dpa)(pydcH₂) شکل گرفت که به عنوان هم بلور متبلور شدند. این دو ترکیب بوسیله طیف سنجی IR و NMR شناسایی شدند. در میان این ترکیبها ساختار بلوری ترکیب (phen-dione)(pydcH₂).4H₂O تری کلینیک و گروه فضایی P_T با دو واحد مولکولی در سلول واحد متبلور می شود. فرمول تجربی برای این ترکیب C₁₉H₁₉N₃O₁₀ است پارامترهای سلول واحد عبارتند از:

$$\begin{array}{ll} a=8.7689(9)\text{\AA} & \alpha=101.408(5)^{\circ} \\ b=10.5701(12)\text{\AA} & \beta=95.301(5) \\ c=11.911(2)\text{\AA} & \gamma=113.633(5)^{\circ} \end{array}$$

مقدار R برای ۵۱۶۹ انعکاس، ۰/۰۲۶۳ است ساختار بلوری این ترکیب سیستم هم بلوری بین واحد های ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید (pydcH₂) و ۱،۰-فنانترولین-۵،۶-دایون را تایید می کند مهمترین ویژگی این ساختار حضور سیستم خنثی مولکولی می باشد که تنها به وسیله پیوند های هیدروژنی کنار یکدیگر قرار گرفته اند.

کمپلکس [Zn(pydc)₂] از واکنش (phdaH)₂(pydc) و روی کلراید تهیه و بوسیله طیف ¹HNMR و IR شناسایی شد. واکنش هم بلور O₄H₂O(pen-dione)(pydcH₂). با دو نمک فلز [Zn(phen-dione)(pydcH)Cl].2H₂O و [Sn(phen-dione)(pydc)] شکل ZnCl₂ و SnCl₂ به ترتیب گرفت. این کمپلکسها بوسیله طیف سنجی IR و NMR شناسایی شدند.

کمپلکس O₄H₂O.[Ni(phen)(pydc)H₂O].4H₂O از واکنش ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۱،۱-فنانترولین با NiCl₂.6H₂O بدست آمد. این کمپلکس بوسیله طیف سنجی IR و UV-vis شناسایی شد. ساختار بلوری آن بوسیله اشعه-X تعیین شد. این کمپلکس در سیستم بلوری تری کلینیک و گروه فضایی P₁ با دو واحد مولکولی در سلول واحد متبلور می شود. فرمول تجربی برای ترکیب کمپلکس C₁₉H₂₁N₃NO₉ است پارامترهای سلول واحد عبارتند از:

a=7.9131(4) Å	$\gamma = 111.099(1)^\circ$
b=10.6006(6) Å	$\beta = 96.158(1)^\circ$
c=13.2268(7) Å	$\gamma = 111.099(1)^\circ$

مقدار R_{۴۶۷۷} ۰/۰۳۴۰٪ است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل اول: مقدمه
۲	۱- ویژگیهای ساختاری پیوند هیدروژنی
۳	۲- نقش پیوند هیدروژنی در سیستم های انتقال پروتون
۵	۳- هم بلوری ها (Cocrystals)
۱۰	۴- شیمی کثوردیناسیون لیگاند ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید
۱۱	۵- مروری بر برخی از ترکیب های انتقال پروتون تهیه شده از ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و کمپلکسهای آن
۱۳	۶- هدف پژوهه
۱۴	فصل دوم: کارهای تجربی.
۱۵	۱- مواد شیمیایی مورد استفاده
۱۵	۲- دستگاههای مورد استفاده
۱۶	۳- لیگاند های تهیه شده
۱۶	۴- طرز تهیه ترکیب لیگاندها و کمپلکسهای تهیه شده
۱۶	۱- لیگاند حاصل از واکنش انتقال پروتون بین ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۲،۶-فنیلن دی آمین
۱۶	(الف) تهیه $[\text{ph}(\text{NH}_2)(\text{NH}_3)^+][\text{pydcH}]^-$
۱۷	(ب) تهیه $[\text{ph}(\text{NH}_2)(\text{NH}_3)]_2[\text{pydc}]^{2-}$
۱۸	۲- لیگاند حاصل از واکنش بین ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۲،۶-دی پیریدیل آمین
۱۹	۳- تهیه و شناسایی کمپلکس به دست آمده از ترکیب انتقال پروتون

- ط
- ۱۹ ۴-۴-۲ تهیه و شناسایی کمپلکس به دست آمده از ترکیب انتقال پروتون
 $Zn(NO_3)_2 \cdot 6 H_2O$ و $[ph(NH_2)(NH_3)][pydcH]$
 $ZnCl_2$ و $[ph(NH_2)(NH_3)]_2[pydc]$
- ۲۰ ۵-۴-۲ تهیه و شناسایی هم بلور حاصل از واکنش بین ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۱۰،۱-فنانترولین ۶-دایون (phen-dione)(pydcH₂)₂
- ۲۱ ۶-۴-۲ تهیه و شناسایی کمپلکس به دست آمده از هم بلور
 $SnCl_2$ و (phen-dione)(pydcH₂).4H₂O
- ۲۲ ۷-۴-۲ تهیه و شناسایی کمپلکس به دست آمده از هم بلور
 $ZnCl_2$ و (pydcH₂)(phen-dione).4H₂O
- ۲۳ ۸-۴-۲ تهیه و شناسایی کمپلکس $[Ni(phen)(pydc).H_2O].4H_2O$
- ۲۴ فصل سوم: بحث و نتیجه گیری
- ۲۵ بخش اول: تهیه و شناسایی ترکیب‌های $[ph(NH_2)(NH_3)][pydcH]$ و $[ph(NH_2)(NH_3)]_2[pydc]$ با ترکیب‌های Zn(II) و $[ph(NH_2)(NH_3)][pydc]$ و $[ph(NH_2)(NH_3)][pydcH]$
- ۲۶ ۱-۳ تهیه و شناسایی ترکیب $[ph(NH_2)(NH_3)][pydcH]$
- ۲۶ ۱-۳-۱ فرایند تهیه
- ۲۶ ۲-۳ بررسی طیفهای ¹H MNR و ¹³C NMR
- ۲۹ ۳-۱-۳ بررسی طیف IR
- ۳۰ ۳-۲ تهیه و شناسایی کمپلکس بدست آمده از واکنش Zn(NO₃)₂ و ترکیب انتقال پروتون $[ph(NH_2)(NH_3)][pydcH]$
- ۳۰ ۱-۲-۳ فرایند تهیه
- ۳۰ ۲-۳-۲ بررسی طیف ¹H NMR
- ۳۲ ۳-۲-۳ بررسی طیف IR

۳۲	۳-۳ تهیه و شناسایی ترکیب $[ph(NH_3)(NH_2)]_2 [pydc]$
۳۲	۱-۳-۳ فرایند تهیه
۳۳	۲-۳-۳ بررسی طیفهای ^{13}C NMR و 1H MNR
۳۶	۳-۳-۳ بررسی طیف IR
۳۶	۴-۳ تهیه و شناسایی کمپلکس بدست آمده از واکنش $ZnCl_2$ و ترکیب انتقال پروتون $[ph(NH_3)(NH_2)]_2[pydc]$
۳۷	۱-۴-۳ بررسی طیف 1H NMR
۳۷	۲-۴-۳ بررسی طیف IR
۳۸	۳-۴-۳ ساختار پیشنهادی
۴۱	۳-۵ لیگاند حاصل از واکنش بین ۶،۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۲،۲'-دی پیریدیل آمین
۴۱	۱-۵-۳ بررسی طیف 1HNMR
۴۱	۲-۵-۳ بررسی طیف IR
۴۵	بخش دوم: تهیه، شناسایی و تعیین ساختار بلوری و مولکولی ترکیب (phen-dione)(pydcH ₂).4H ₂ O و تهیه و شناسایی کمپلکس‌های به دست آمده از واکنش Zn(II) و Sn(II) با این ترکیب
۴۶	۶-۳ تهیه و شناسایی ترکیب (phen-dione)(pydcH ₂).4H ₂ O
۴۶	۱-۶-۳ فرایند تهیه
۴۶	۲-۶-۳ بررسی طیفهای ^{13}C NMR و 1H MNR
۴۹	۳-۶-۳ بررسی طیف IR
۴۹	۴-۶-۳ داده های پراش پرتو-X و تحلیل ساختار
۵۶	۵-۶-۳ پیوندهای هیدروژنی
۵۸	۷-۳ تهیه و شناسایی کمپلکس بدست آمده از $SnCl_2$ و ترکیب هم

	(phen-dione)(pydcH ₂).4H ₂ O بلور
۵۸	۱-۷-۳ فرایند تهیه
۵۸	۲-۷-۳ بررسی طیفهای ¹³ C NMR و ¹ H NMR
۶۱	۳-۷-۳ بررسی طیف IR
۶۲	۸-۳ تهیه و شناسایی کمپلکس به دست آمده از هم بلور ZnCl ₂ و ione).4H ₂ O
۶۲	۱-۸-۳ فرایند تهیه
۶۲	۲-۸-۳ بررسی طیف ¹ HNMR
۶۴	۳-۸-۳ بررسی طیف IR
۶۵	بخش سوم: تهیه، شناسایی و تعیین ساختار بلوری و مولکولی کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H ₂ O]. 4H ₂ O
۶۶	۹-۳ تهیه، شناسایی و تعیین ساختار بلوری و مولکولی کمپلکس [Ni(phen)(pydc)].4H ₂ O
۶۶	۱-۹-۳ فرایند تهیه
۶۶	۲-۹-۳ بررسی طیف IR
۶۶	۳-۹-۳ بررسی طیف UV-vis
۶۷	۴-۹-۳ داده های پراش پرتو-X و تحلیل ساختار
۶۹	۵-۹-۳ پیوند های هیدروژنی
۷۰	نتیجه گیری
۷۵	پیوست ها
۷۶	مراجع
۱۰۲	چکیده

فهرست جداول ها

عنوان جدول	صفحه
جدول ۱-۳ داده های بلوری ترکیب (phen-dione)(pydcH ₂).4H ₂ O	۵۰
جدول ۲-۳ برحی از طول (Å)، زاویه های پیوندی (°) و زاویه های پیچشی (°) ترکیب (phen-dione)(pydcH ₂).4H ₂ O هم بلور	۵۱
جدول ۳-۳ داده های مربوط به پیوندهای هیدروژنی برای ترکیب (phen-dione)(pydcH ₂).H ₂ O	۵۷
۴-۳ جدول نتایج تجزیه عنصری کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H ₂ O].4H ₂ O	۶۶
جدول ۳-۵ داده های بلوری کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H ₂ O].4H ₂ O	۷۱
جدول ۳-۶ برحی از طول (Å)، زاویه های پیوندی (°) و زاویه های پیچشی (°) کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H ₂ O].4H ₂ O	۷۲
جدول ۳-۷ داده های مربوط به پیوندهای هیدروژنی برای ترکیب [Ni(phen)(pydc)H ₂ O].4H ₂ O	۷۴

فهرست شکل ها

عنوان شکل	صفحه
شکل ۱-۱ پیوندهای هیدروژنی و هالوژنی بین گروههای عاملی یکسان وغیر یکسان	۶
شکل ۲-۱ تریمری از هتروسنتون که برهمکنش $\pi-\pi$ عامل و نیروهای واندروالس عامل پایداری شبکه هم بلوری آن است	۷
شکل ۳-۱ دیمری از هتروسنتون که برهمکنش $\pi-\pi$ -staking عامل عامل پایداری شبکه هم بلوری آن است	۸
شکل ۴-۱ ساختار هم بلوری $4_1\cdot4_1$ -بی پیریدین-۴-دی یدو بنزن که عامل پایداری شبکه بلوری پیوندهای هالوژنی است	۸
شکل ۵-۱ تشکیل نمک بین سولفاتوکسازول (SMX) و تریمتوپریم (TMP) و تشکیل هم بلوری بین سولفادیمیدین (SD) و تریمتوپریم را نشان می دهد	۹
شکل ۶-۱ الگوهای مختلف کثوردینه شدن ۲-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید زمانیکه به صورت یک دی آنیون به فلز کثوردینه می شود	۱۱
شکل ۷-۱ طیف ^1H NMR [ph(NH ₂)(NH ₃)][pydcH] در DMSO-d ₆	۲۷
شکل ۷-۲ طیف ^{13}C NMR [ph(NH ₂)(NH ₃)][pydcH] در DMSO-d ₆	۲۸
شکل ۷-۳ طیف IR ترکیب انتقال پروتون [ph(NH ₂)(NH ₃)][pydcH] با استفاده از KBr	۲۹
شکل ۷-۴ طیف ^1H NMR [ph(NH ₂)(NH ₃)][pydcH] با Zn(NO ₃) ₂ .6H ₂ O در DMSO-d ₆	۳۱
شکل ۷-۵ طیف IR ترکیب [ph(NH ₂)(NH ₃)][pydcH] با Zn(NO ₃) ₂ با استفاده از KBr	۳۲

- شکل ۳-۶ طیف ^1H NMR ترکیب $[\text{ph}(\text{NH}_3)(\text{NH}_2)]_2[\text{pydc}]$ در DMSO-d₆
- شکل ۷-۳ طیف ^{13}C NMR ترکیب $[\text{ph}(\text{NH}_3)(\text{NH}_2)]_2[\text{pydc}]$ در DMSO-d₆
- شکل ۸-۳ طیف IR برای ترکیب $[\text{ph}(\text{NH}_3)(\text{NH}_2)]_2[\text{pydc}]$ با استفاده از قرص KBr
- شکل ۹-۳ طیف IR ترکیب $[\text{ph}(\text{NH}_3)(\text{NH}_2)]_2[\text{pydc}]$ با استفاده از قرص ZnCl₂
- شکل ۱۰-۳ طیف ^1H NMR برای کمپلکس Zn(II) به دست آمده از انتقال پروتون ترکیب $[\text{ph}(\text{NH}_3)(\text{NH}_2)]_2[\text{pydc}]$ در DMSO-d₆
- شکل ۱۱-۳ طیف $^1\text{HNMR}$ ترکیب حاصل از واکنش ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۲'-دی پیریدیل آمین در DMSO-d₆
- شکل ۱۲-۳ طیف وا شده $^1\text{HNMR}$ ترکیب حاصل از واکنش ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۲'-دی پیریدیل آمین در DMSO-d₆
- شکل ۱۳-۳ طیف IR ترکیب حاصل از واکنش ۲،۶-پیریدین دی کربوکسیلیک اسید و ۲'-دی پیریدیل آمین با استفاده از قرص KBr
- شکل ۱۴-۳ طیف ^1H NMR ترکیب $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2).4\text{H}_2\text{O}$ در DMSO-d₆
- شکل ۱۵-۳ طیف ^{13}C NMR ترکیب $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2).4\text{H}_2\text{O}$ در DMSO-d₆
- شکل ۱۶-۳ طیف IR ترکیب $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2).4\text{H}_2\text{O}$ با استفاده از قرص KBr
- شکل ۱۷-۳ ساختار مولکولی ترکیب هم بلور $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2).4\text{H}_2\text{O}$ با نمایش پیوند هیدروژنی
- شکل ۱۸-۳ ساختار مولکولی ترکیب هم بلور $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2).4\text{H}_2\text{O}$ بدون نمایش پیوند هیدروژنی
- شکل ۱۹-۳ مدل فضای پرکن ترکیب هم بلور $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2).4\text{H}_2\text{O}$
- شکل ۲۰-۳ منظره سه بعدی نمودار انباشتگی ترکیب هم بلور با نمایش پیوند هیدروژنی $(\text{phen-dione})(\text{pydcH}_2)$

- شکل ۲۱-۳ الف و ب تصویرهایی از نمودار انباشتگی ترکیب هم بلور
۵۴ (phen-dione)(pydcH₂).4H₂O در سلول واحد با نمایش فاصله های بین دو حلقه
phen-dione
- شکل ۲۲-۳ تصویری از نمودار انباشتگی ترکیب هم بلور
۵۵ (phen-dione)(pydcH₂).4H₂O که دو واحد pydcH₂ و دو واحد
phen-dione که نسبت به یکدیگر وضعیت نپوشیده دارند.
- شکل ۲۳-۳ پیوند هیدروژنی گروههای نشان داده با مولکول آب مجاور قویترین
۵۵ پیوندها است
- شکل ۲۴-۳ طیف ¹H NMR ترکیب [Sn(phen-dione)(pydc)H₂O] در DMSO-d₆
۵۹
- شکل ۲۵-۳ طیف ¹³C NMR ترکیب [Sn(phen-dione)(pydc)H₂O] در DMSO-d₆
۶۰
- شکل ۲۶-۳ طیف IR کمپلکس [Sn(phen-dione)(pydc)H₂O] با استفاده از قرص
۶۱ KBr
- شکل ۲۷-۳ طیف ¹H NMR ترکیب [Zn(phen-dione)(pydcH)H₂O]Cl.H₂O در
۵۳ DMSO-d₆
- شکل ۲۸-۳ طیف IR ترکیب [Zn(phen-dione)(pydcH)H₂O]Cl.H₂O با استفاده از
۶۴ قرص KBr
- شکل ۲۹-۳ طیف IR ترکیب [Ni(phen)(pydc)H₂O].4H₂O با استفاده از قرص KBr
۶۷
- شکل ۳۰-۳ طیف الکترونی کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H₂O].4H₂O در غلظت
۶۸ DMSO-d₆ ۱۰^{-۳} M
- شکل ۳۱-۳ طیف الکترونی کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H₂O].4H₂O در غلظت
۶۸ DMSO-d₆ ۱۰^{-۵} M
- شکل ۳۲-۳ ساختار مولکولی کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H₂O].4H₂O با نمایش
۷۳ پیوند هیدروژنی
- شکل ۳۳-۳ ساختار مولکولی کمپلکس [Ni(phen)(pydc)H₂O].4H₂O بدون نمایش
۷۳

پیوند هیدروژنی

۷۴ شکل ۳-۴ نمودار انباستگی کمپلکس $[Ni(phen)(pydc)H_2O] \cdot 4H_2O$ در سلول

واحد با نمایش پیوندهای هیدروژنی

فهرست علائم

نشانه

علامت

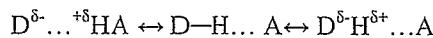
1,2-phenylenediamin	phda
1,10-phenanthrline	phen
1,10-phenanthroline-5,6-dione	phen-dione
2,2'-dipyridylamin	dpa
2,6-pyridindicarboxylicacid	pydcH2
2,6-pyridindiamin	pyda
creatin	creat

فصل اول

مقدمه

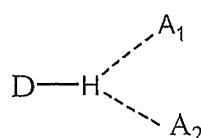
۱-۱ ویژگیهای ساختاری پیوند هیدروژنی

مفهوم پیوند هیدروژنی از اوایل قرن بیستم مطرح شده تا ویژگیهای شیمیابی، طیف سنجی، ساختاری، ترمودینامیکی و الکتریکی مواد به وسیله‌ی آن توجیه شود. مشخص است که تحت شرایط معینی یک اتم هیدروژن به وسیله‌ی نیروهای به نسبت قوی، دو اتم را جذب می‌کند، به طوری که ممکن است تصور شود که اتم هیدروژن به عنوان یک پیوند بین دو اتم عمل کرده است. زمانی هم تصور می‌شود که پیوند هیدروژنی نتیجه تشکیل دو پیوند کووالانسی به وسیله‌ی اتم هیدروژن است که با گسترش نظریه مکانیک کوانتوم ظرفیت، این دیدگاه رد شد. پائولینگ^۱ در کتاب معروفش (نظریه پیوند) نوشت: "حالا مشخص است که اتم هیدروژن با یک اربیتال پایدار (اربیتال 1s) فقط می‌تواند یک پیوند کووالانس تشکیل بدهد که پیوند هیدروژنی از نظر ماهیت بیشتر یونی است و بین دو اتم که الکترونگاتیویرین اتم‌ها هستند تشکیل می‌شود". بنابراین پیوندهای هیدروژنی می‌توانند به عنوان رزونانس سه ساختار زیر در نظر گرفته شوند [۱ و ۲].

(D یک دهنده و A یک پذیرنده می‌باشد هیدروژنی مانند N، O و حتی هالوژنها هستند). قدرت پیوند هیدروژنی (که انعکاس آن در طول پیوند H...A مشاهده می‌شود) بستگی به بار جزئی مستقر روی D، H و A دارد (با تشکیل پیوند هیدروژنی و تحت تاثیر قطبیت آن، اتم H مثبت تر و اتمهای D و A منفی تر می‌شوند). در مقایسه با پیوندهای کووالانسی که طول، قدرت و جهت گیری مشخصی دارند، پیوندهای هیدروژنی حدود ۲۰ تا ۳۰ مرتبه ضعیفتر هستند. (انرژی پیوند هیدروژنی بین ۵-۵۰ KJ/mol است). بنابراین اتمها بیشتر مستعد کشش و خمسه هستند و همین امر سبب ایجاد شکل‌های هندسی متفاوت برای D-H...A می‌شود.

پیوند هیدروژنی ضعیف و قتی به وجود می‌آید که دو گروه پذیرنده A₁ و A₂ در رقابت با همان اتم هیدروژن پیوند سه مرکزی یا دو شاخه تشکیل دهند.

1. Pauling